

**ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE
WOJEWODY LUBUSKIEGO**

Nr NK-I.4131.116.2013.ACze

z dnia 19 kwietnia 2013 r.

Rada Gminy Kolsko

Działając na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn zm.) stwierdzam nieważność w § 7 wyrażenia : "i wynosi" oraz pkt 1 i 2 w załączniku Nr 1 do uchwały Nr XXVI.171.2013 Rady Gminy Kolsko z dnia 22 marca 2013 r. w sprawie uchwalenia regulaminu korzystania z boisk sportowych stanowiących własność Gminy Kolsko nie będących w zarządzie Zespołów Edukacyjnych.

Uzasadnienie

W dniu 22 marca 2013 r. Rada Gminy Kolsko podjęła uchwałę w sprawie uchwalenia regulaminu korzystania z boisk sportowych stanowiących własność Gminy Kolsko nie będących w zarządzie Zespołów Edukacyjnych. Uchwała doręczona została organowi nadzoru w dniu 2 kwietnia 2013 roku.

Po dokonaniu analizy prawnej organ nadzoru stwierdza, iż uchwała w zakwestionowanej części istotnie narusza prawo, tj. art. 40 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn zm.).

Zgodnie z art. 40 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym na podstawie upoważnień ustawowych gminie przysługuje prawo stanowienia aktów prawa miejscowego obowiązujących na obszarze gminy. Natomiast na podstawie ust. 2 pkt 4 tego przepisu organy gminy mogą wydawać akty prawa miejscowego w zakresie zasad i trybu korzystania z gminnych obiektów i urządzeń użyteczności publicznej. Stosownie do art. 41 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym akty prawa miejscowego ustanawia rada gminy w formie uchwały. Z brzmienia powyższych przepisów ustawy wynika, iż upoważnienie do określenia zasad korzystania z gminnych obiektów użyteczności publicznej posiada rada gminy. Akty prawa miejscowego, o których mowa w art. 40 ust. 1 i 2 ustawy o samorządzie gminnym, są wydawane na podstawie upoważnienia szczególnego - określa ono zarówno materię, która może być regulowana, jak i organ, który może takiej regulacji dokonywać. W akcie upoważniającym określona problematyka jest uregulowana ogólnie albo w całości, albo tylko w części. W tym wypadku przepisy gminne, zgodnie z celami aktu upoważniającego i w granicach przezeń zakreślonych, mają charakter uzupełniający. Upoważnienie zawarte w art. 40 ust. 2 pkt 4 ustawy o samorządzie gminnym formułowane jest w sposób ogólny. Tym samym rada gminy została wyposażona w dużą swobodę co do regulacji wskazanej kwestii. Jednakże nie daje to organowi stanowiącemu gminy pełnej dowolności i nie może wykluczać lub znosić całkowicie, albo w istotnej części zmieniać prawa ustawodawcy. Zasady ustanowione przez radę gminy nie mogą wykroczać poza istotę korzystania z tych obiektów i urządzeń, zwłaszcza wtedy, gdy cechy prawne i granice owego korzystania zostały zdefiniowane w przepisach wyższego rzędu.

W uchwale ustalającej regulamin korzystania z boisk stanowiących własność gminy, podejmowanej na podstawie art. 40 ust.2 pkt.4 ustawy o samorządzie gminnym, będącej aktem prawa miejscowego nie zawiera się przepisów, które nie mają charakteru normatywnego. W ocenie organu nadzoru zakwestionowane zapisy nie mają charakteru normatywnego. Jednocześnie organ nadzoru wskazuje, iż zgodnie na podstawie art. 4 ust. 1 pkt 2 ustawy o gospodarce komunalnej (t.j. Dz.U. z 2011 r. Nr 45, poz. 236) Rada Gminy ma kompetencje do uregulowania wysokości cen i opłat za usługi komunalne o charakterze użyteczności publicznej oraz za korzystanie z obiektów i urządzeń użyteczności publicznej jednostek samorządu terytorialnego. Uchwał podjętych na wskazanej podstawie prawnej nie zalicza się do kategorii aktów prawa miejscowego z uwagi na brak przymiotu powszechnego obowiązywania ich norm. Postanowienia tych uchwał skierowane są do podporządkowanych gminie jednostek organizacyjnych są one zatem aktami kierownictwa wewnętrznego, gdyż wiążą jedynie podmioty znajdujące się w strukturze organizacyjnej, w której akt został wydany. Nie rozstrzygają natomiast bezpośrednio o prawach i obowiązkach podmiotów, tworzących wspólnotę samorządową, będących usługobiorcami usług komunalnych. Podmioty te uiszczają opłaty w wysokości i na podstawie umowy cywilnoprawnej zawartej z właściwą gminną jednostką organizacyjną lub bezpośrednio z wójtem gminy (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi z dnia 5 października 2007 r. sygn. akt II SA/Łd 665/07, publ. LEX nr 357623). Regulowanie w jednej uchwale materii stanowiącej prawo

miejscowe - zasady korzystania z gminnych obiektów użyteczności publicznej i jednocześnie materii nie należącej do tej kategorii - opłaty za korzystanie z tych obiektów, w ocenie organu nadzoru stanowi istotne naruszenie obowiązującego prawa skutkujące stwierdzeniem nieważności uchwały w w/w części.

W tym stanie rzeczy należało orzec jak na wstępie.

Od niniejszego rozstrzygnięcia służy prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wlkp. w terminie 30 dni od doręczenia rozstrzygnięcia za pośrednictwem Wojewody Lubuskiego.

Zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności uchwały organu gminy wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

z up. Wojewody Lubuskiego
Dyrektor Wydziału Nadzoru
i Kontroli

Teresa Kaczmarek